

BLIK

školní časopis dětí ZŠG Vodňany v Bavorovské ulici

Číslo 1

Říjen 2022

Co se děje...

- ♦ 1. září jsme se vrátili do školních lavic, přivítal nás hejtmán Jihočeského kraje Martin Kuba
- ♦ 5.—9. září strávili žáci 6. tříd na turistickém kurzu
- ♦ 3. září odjeli osmáci na cyklistický kurz
- ♦ 16. září proběh adaptační den pro 1. třídy
- ♦ 19. září navštívila 3. C MěG
- ♦ 5. října jeli sedmáci Stožec v rámci EVVO
- ♦ 5. října odjeli vybraní žáci na exkurzi do Terezína
- ♦ 5. října žáci 9. ročníku sázeli stromy
- ♦ 13. září proběhla pro žáky 9. ročníku beseda o kyberšikaně
- ♦ 25. října navštívili žáci 8. a 9. ročníku Legiovlak

Nejdůležitější body:

- ✓ Cyklokurz
- ✓ Turistický kurz
- ✓ Terezín
- ✓ Napsali jsme
- ✓ Fotogalerie
- ✓ Adaptační kurz
- ✓ Rozhovor
- ✓ Komiks

Vážení čtenáři,

škola již je plněn formoval o všem, co sluníčka a pohody. proudy Blik přichá- se ve škole děje. Pře- Jana Vršecká
zí s prvním letošním jeme všem klidné
číslem, aby vás in- podzimní dny plné

SMUTNÁ JABLOŇ

Martin Diviš 7. C

Jablíčka červená jsou tak krásná,
padají ze stromu na zem a nikdo je nesebírá.

Lidé k té jabloni nechodí a ježek už jablíčka na zádech nenosí.

A tak jabloni opadávají listy, jsou červené, žluté i hnědé.

Podzim je skoro u konce, blíží se zima.

Jabloň už nemá listy ani jablíčka,
je smutná, že k ní nikdo nepřišel...

Uvnitř tohoto vydání:

Cyklistický kurz	2-3
Terezín	3
Cyklistický kurz	4-5
Sázení stromů	6-7
Adaptační den	8
Hopsárium	9
Stožec, divadlo	10-11
Popis	12
Luštíme	13
4. D napsala	14
4. D tvořila	15
Komiks	16
Jazykový koutek	17

Turistický kurz 6. C a 6. D

Druhý školní týden se žáci tříd 6.C a 6.D vypravili objevovat krásy Šumavy v oblasti Povydrí. Díky velmi proměnlivému počasí se hodily sluneční brýle i pláštěnky. Celý pobyt se nesl v duchu pěší turistiky a od toho se také odvíjely veškeré výlety.

První den se žáci podívali k Hauswaldské kapli, která se nachází v blízkosti plavebního kanálu. Druhý den byl pro žáky nejnáročnější, ale zároveň nejzábavnější. Prohlédli si povodí řeky Vydry a navštívili vlčí výběh u obce Srní, kde byla k vidění takřka celá vlčí

smečka, která výběh obývá. Ještě před odjezdem zvládli výšlap na Klostermannovu vyhlídku s krásným výhledem na Šumavu a po cestě domů navštívit zříceninu hradu Rabí.

Miroslava Špačková a Jan Straka

Foto: J. Straka

Když jsme příjížděli do Terezína, bylo již z autobusu vidět opevnění. Při představě, že tam uvízly tisíce lidí, mi přejel mráz po zádech. Zároveň se to tam hrozně líbilo. Nejdříve jsme se šli podívat do gheta, netušila jsem, že by to mohlo být tak velké. Tam jsme šli do kolumbária, kde se konala slavnost pokládání vodňanské hvězdy. Pak jsme se šli podívat na Malou pevnost a na židovské vězení. Bylo rozděleno na dvě části, pro muže a pro ženy. Ty podmínky, ve kterých museli být, to muselo být strašné. Měli jenu místnost pr 100 lidí. Spali na dřevěných postelích bez matrací a dek a museli spát na boku, aby se tam všichni vešli. Samotky—dva druhy samotek—jedna lepší pro 50 lidí bez postelí a všichni museli stát.

Druhá samotka také pro 50 lidí, ale bez oken, takže se tam nejčastěji udušili, úplná tma. My jsme na exkurzi zkusili v jedné černé místnosti být asi půl minuty a už se mi dělalo divně. Ale na tento zážitek nikdy nezapomenu. Dál jsme pokračovali do umývárny, kde nám pan průvodce vše vysvětlil. Dozvěděli jsme se, že se většina ani umýt nestihla, jen proběhli sprchou a šli dál, na lidi na samotkách se ani nedostalo. Také jsme procházeli podzemní chodby, bylo to tam docela malé a někdy jsem neviděla ani na krok, ale byla jsem ráda, že jsme to mohli projít. Ještě jsme se podívali do holírny, kterou nikdy nikdo nepoužil. Byla postaveno proto, aby v případě kontroly to vypadalo, že tem vězni mají dobře. Exkurze se mi moc líbila. Andrea, 8. C Terezín, místo plné zvláštní energie a pocitů, ani se nedivím, že se tam stalo spoustu strašných věcí. Vždy, když jsme vešli do nějaké z budov, měla jsem zvláštní pocit a hůř se mi dýchalo. Procházeli jsem si místnosti, ve kterých žili. Železné dveře, krb, který se nepoužíval, ze strany malé okénko, které se otevíralo jen večer. V místnosti byla tma. Židé, kteří tam žili, se zbláznili a oslepli. Mohli jsme si zkusit v té místnosti být chvíli zavření. Bylo to nepříjemné a nedokážu si představit být tam několik měsíců. Byl to silný zážitek, na který jen tak nezapomenu. Emma, 8. D Ve středu jsme navštívili Terezín. Představoval jsem si ho menší, ale byl obrovský. Průvodce nám říkal o jednotlivých místnostech, nejvíc mě zaujala samotka. Tam vás mohli zavřít třeba za krádež jídla až na měsíc s tím, že první týden jste byli bez jídla. Pokud jste přežili, dostali jsme slanou vodu a slané jídlo, vaše tělo to nemohlo zvládnout a umřeli jste. Také jsme slyšeli příběh o uprchlících. Bylo 6. prosince a Němci slavili Mikuláše, blížil se večer a když se blížili k poslední cele, zavřeli ji, ale nezamkli. Zajatci tajně vyšli ven, přešli do skladu, přelezli plot a utíkali. Němci je nechytili. Prohlídka byla zajímavá, chvílemi mi běhal mráz po zádech. Myslím, že pevnost Terezín je zajímavá, ale raději bych už toto místo nenavštívil. Adam, 8.C

Cyklistický kurz 8. C a 8. D

V úterý 13. září 2022 jsme odjeli na cyklistický kurz. Jeli jsme téměř všichni z 8. D a s námi ještě spolužáci z 8. C. První den jsme se ubytovali a pak jsme se jeli projet, ujeli jsme 50 km. Docela mě dost bolely nohy. Byli jsme rozděleni na skupiny A a B, já jsem byla se skupinou B. Druhý den poprchávalo, ale přesto jsme zase vyrazili na kolech. Trochu jsme promokli, ale nám to nevadilo. Třetí den si pro nás paní učitelky připravily soutěž ve slalomu a ve zručnosti. Večer se měly opékat špekáčky, ale pršelo, tak jsme měli palačinky. Paní učitelky pro nás každý večer vymýšlely hry a různé aktivity. To se nám moc líbilo. I když nám pršelo, kurz byl moc pěkný. Užili jsme si legraci. Udělali jsme něco pro své zdraví a viděli jsme krásnou přírodu. Simča

náška od pána, jak se ke ko-
lu chovat a jak správně jez-
dit. Tobiáš

Byla středa a vyrazili jsme na kola. Cesta byla vpořádku, dokud jsme nedo-
razili na polní cestu. Všude bylo bahno, které cákalo, takže jsme vypadali jako prasata. Dojeli jsme na trav-
natou cestu a já jsem si mys-
lela, že bude cesta fajn, ale nebyla. Anička

Blížila se večerka, už nám sebrali mobily a všichni naši kamarádi museli jít na svlj pokoj. Zůstali jsme sami a začali se nudit. Napadlo nás, že bychom si mohli za-
hrát nějakou hru. Začala jsem rozdávat karty, když se najednou ozvala obrovská rána a pomalu se začaly ote-
vírat dveře. Úplně jako v hororu. Všichni jsme nahlas zakřičeli a poté se hádali, kdo půjde dvěře zamknout. Nakonec jsme šli všichni. Možná bychom se tak nelek-
li, kdybychom nebydleli u hřbitova, kde se každou noc svítí a chodí tam černá po-
stava. Emma

Já jsem měl nejradě-
ji, když ti nejrychlejší byli daleko přede mnou a ti po-
malejší daleko za mnou. Takže jsem byl vlastně o samotě v klídku na silnici, pěkně z kopečka a jediné zvuky, které slyšel, byl ví-
tr, jak do mě bourá, a písnič-
ky v mé hlavě. Tomáš

Můj největší zážitek byl, když jsem naboural do paní učitelky Novákové. Stalo se to tak, že jsem jel rychle a nedával jsem pozor. Paní učitelka spadla a já jsem letěl asi dva metry dolů ze stráně. Kolo mi spadlo na koleno, tam mám modřinu. Večer jsem se paní učitelce omluvil. David

Ubytování jsme byli v Lutové v penzionu Vyhlídka. Na pokoji jsem byla s Elen, Anet, Maruškou a Lindou. První den jsme ujeli 42 km. Potom večer, protože Anet měla narozeniny, jsme jí udělali takovou menší oslavu, kde byly balónky a byl i dort se svíčkami. Kousek jsme dali i paní učitelce, protože měla také narozeni-

Cyklistický kurz

ny. Druhý den přes noc pr- lečení dopadly dvakrát hůř. třídenní pobyt v útulném šelo, takže když jsme jeli, Když jsem přijela domů, a penzionu Vyhlídka v Luto- bylo všude bahno. Třetí den, dala batoh a oblečení do vé. Tento výlet byl hned od kdo si chtěl odpočinout, tak pračky, pračka se nám ucpa- začátku plný adrenalinu, je- mohl zůstat na pokoji. Od- la. Linda likož v autobusu bylo málo

poledne jsme měli jízdu Dne 13. září se třídy místa , a tak jsem já a moje zručnosti. Čtvrtý den jsme 8. C a 8. D odebraly na cyk- čtyři kamarádky jely mini- odjížděli, takže jsme se už listický kurz a s ním spojený busem. Elen

jen balili a v 11 hodin jsme odjížděli zpět do Vodňan.

Dohromady jsme ujeli 120 km. Andrea

Z úterý na středu ne- skutečně pršelo, takže jsme druhý den jezdili v obrov- ských kalužích a rozbahně- ných cestách. Jelikož jsem byla jedna z těch, kdo nemě- li blatníky,, můj batoh a ob-

Sázení stromů

Ve středu 5. října 2022 se žáci 9.C a 9.D ZŠG Vodňany vydali kousek za Vodňany, směrem na Loucký mlýn, aby vysadili 27 nových stromů.

O nápadu na zasazení stromků jsme ve třídě hovořili již v červnu. Místo jsme měli vyhlédnuté, ale netušili jsme, zda se na něm může sázet. Bylo nutné kontaktovat majitele, v tomto případě správce pozemku, Povodí Vltavy. Oslovili jsme tedy Povodí Vltavy s prosbou o vyjádření, návrhem výsadby a orientačním rozpočtem. Náš „případ“ byl přidělen panu Hronovi a ten nám v srpnu sdělil milou zprávu, že organizace s výsadbou souhlasí.

Během září jsme dojednali podrobnosti, domluvili datum a těšili se. V té době se zhoršilo počasí a nastalo „období dešťů“. Byli jsme ale odhodláni sázet za každého počasí. Štěstí, nebo spíše sluníčko, se na nás usmálo a ve stanovený den nás hrálo již od rána.

Na místo jsme 5. října dorazili v 8.30. Zde na nás již čekal pan Josef Tlapa, který dodal 17 ovocných stromů pro výsadbu a kůly sloužící jako opora. Dva dny před samotnou výsadbou vyvrtal jámy na stromky pan Richard Vavruška, což práci sice ulehčilo, ale neznamenalo to, že to bude bez námahy. Náradí nám prostřednictvím paní Hromádkové ochotně zapůjčilo Střední odborné učiliště služeb ve Vodňanech.

Žáci se rozdělili do osmi skupin. Z jam museli nejprve hlínu vyházet a pak je prohloubit a rozšířit. Poté správně vložit stromek, hlínou jámu zasypat a zatlouci kůl. Na konec se kolem stromku upevnila ochrana proti okusu zvířat a stromek se popruhem vyvázel ke kůlu.

Děti se do práce pustily s nadšením. Každá skupinka si našla svůj systém. Někde se pravidelně střídali, jinde si zase rozdělili práci podle zdatnosti a šikovnosti.

Zkrátka každý se realizoval po svém. Byl čas i na svačinku a legraci.

Po zasazení ovocných stromů děti čekalo sázení javorů a lip. Když byly všechny stromky bezpečně uloženy v zemi, přijeli hasiči, pánové Vlastimil Žák, Michal Vávra a Petr Kub z SDH Vodňany, a všechny stromky pořádně zalili.

Protože nám zbylo ještě trochu času, posbírali jsme odpadky, které se v okolí výsadby povalovaly, bylo jich celkem 7 kg.

S prací jsme byli hotovi ve 12 hodin. Než jsme se rozloučili, dostaly děti ještě za odměnu dobroty na cestu, které věnoval pan Štefan Grzyb z Restaurace Pod Věží.

Velice děkuji všem dětem, které se akce zúčastnily a obohatily krajinu o tolik nových stromů. Představuji si, jak za 10, 20, 30 let okolo budou chodit, vzpomínat a říkat svým dětem: „Tehle strom jsem zasadil já.“ Ne-

Sázení stromů

mohu opomenout poděkovat mé kolegyni, třídní učitelce 9.C, paní Ivě Vokaté, se kterou jsme dohlížely nejen na děti, ale i na správně provedenou výsadbu. Celou akci podpořila třídní učitelka 9.D paní Jana Vršecká.

Na závěr bych chtěla vyjádřit velký dík těm, bez nichž by se akce neuskutečnila. Jsou to lidé uvedení v článku, kteří významně pomohli se zdárnou realizací celého projektu. Když kolem sebe máte lidi, na které se můžete obrátit a spolehnout, vše je jednodušší.

Hana Vavrušková

Pohled samotných dětí:

Jednoho dne jsme šli sázet stromy. Byl to nejteplejší den v týdnu. Sraz jsme měli před školou a pak jsme šli na místo, kde jsme měli sázet. Bylo to kousek od Louckého mlýna. Na začátku jsme byli rozděleni do skupin a poučeno o tom, jak stromy zasadit. Myslím, že naše skupinka byla nepracovitější. Strom jsme sázeli tak, že jeden člověk vykopal

díru, do které jsme následně strom dali. Další člověk zkoušel, jestli je jáma dostatečně volná, pokud ano, tak jsme strom položili do díry a dali pak zpátky i hlínu.

Potom jsme museli ke stromu vložit kůl a přivázat ho ke stromu. Po svačině jsme pokračovali, nejdříve jsme sázeli ovocné stromy, potom javor a lípu. Nečekal jsem, že to zabere tolik času, na začátku jsme si mysleli, že to bude do hodiny, ale nakonec to zabralo asi tři hodiny. Nejvíce času zabíralo vyhloubení té díry, jinak vše

celkem šlo. Nakonec jsme uklidili nářadí a odpadky, které po nás zbyly nebo se tam už válely. Hasiči pak přijeli zalít zasazené stromky. Za odměnu jsme dostali sušenku a pití. Tato akce mě nesmírně bavila, den utekl jako voda. Vůbec by mi nevadilo, kdyby bylo podobných projektů více. Těším se, až strom vyroste a budu moci říct, že tento strom jsem zasadil já. Největší dík patří paní Hance Vavruškové, která vše zařídila a zorganizovala.

Matyáš

Foto: Hana Vavrušková

Adaptační den prvních tříd

To je škoda, že se nebudeme učit. Tak tohle si řekli první z Bavorovské a Výstavní základní školy.

Proč? Všichni se zúčastnili Adaptačního dne. Spolu se

svými učitelkami, asistentkami a vychovatelkami se dopoledne vydali na cestu. Plnili řadu úkolů a hráli různé hry. Během nich se děti radovaly i ze setkání

s kamarády ze školky, kteří chodí do jiné třídy. Po vydatné svačince je čekal poklad „vodníka Brčálníka“.

Plni zážitků se všichni vrátili do školy.

Foto: J. Kalianková

Řešení:

	1	2	3	4	5	6
1	O	D	L	E	T	U
2	D	R	A	M	A	
3	L	A	M	A		
4	E	M	A			
5	T	A				
6	U					

	2	4	6	8						
1	P	P	P	P						
3	E	T	L	U						
5	P	Á	N	K						
7	?	P	Ř	I	K	R	Á	D	Á	?
9	A		D		U		Í			
11	T		E		K		R			
13	A		A		A		A			
	1	3	5	7						

BESIP v Hopsáriu

Na pátek 7.10.2022 se těšily všechny děti z 1.E. Tento den se měl uskutečnit výlet do Hopsária v Českých Budějovicích. Nejelo se tam jen „hopsat“, ale také se trochu učit. Součástí návštěvy byla výuka dopravní výchovy. Třída dostala svoji instruktorku, která děti proškolila v teorii dopravní výchovy.

Pak následovala praktická část na dopravním hřišti. Když děti ukončily teoretickou i praktickou část, obdržely svůj první „řidičák“. Pak přišla na řadu svačina a potom hurá na atrakce! Nejvíce děti zaujala prolézací věž a nafukovací žralok. Když se všichni dostatečně vyhopsali, nastal čas rozloučit se. Ještě před odjezdem si děti udělaly radost nákupem drobných suvenýrů, které byly v nabídce Hopsária. Z Českých Budějovic odjížděly děti spokojené a plné zážitků.

Mgr. Monika Nováková

Foto:

Legiovlak

V úterý 25. října jsem se šli podívat v rámci dějepisu na Legiovlak. V prvním vagonu jsme se dívali na film—dokument o válce. Pak začala samotná prohlídka. Vlak byl velice dlouhý. Viděli jsme vagon, kde byla ubytovna pro legionáře, v dalším byla nemocnice nebo společenská místnost, kde byl velký stůl a lavice okolo. Viděli jsme i pracovnu, která vypadala moc hezky. Celá exkurze trvala přes hodinu, měli jsme i průvodce, který zajímavě vykládal o legionářích a jejich životě.

Karolína

Stožec 2022

Po příjezdu do Stožce jsme si všichni vybalili a šli na procházku ke Stožecké kapli. Cesta byla náročná, ale hezká. Mohli jsme jít také na skálu, kde byl krásný výhled na celý Stožec. Když jsme vrátili, byli jsme všichni promočení a od bláta. A tak jsme se převlékli a šli na večeři. Večer, když se stmívalo, jsme hráli přetahovanou nejen mezi sebou, ale i proti učitelům.

Druhý den jsme šli na snídani, po níž jsme měli program s paní Pájou o strozech, kde jsme hádali názvy zvířat. Pak jsme byli na naučné stezce, která se mi moc líbila. Večer jsme hráli opět přetahovanou.

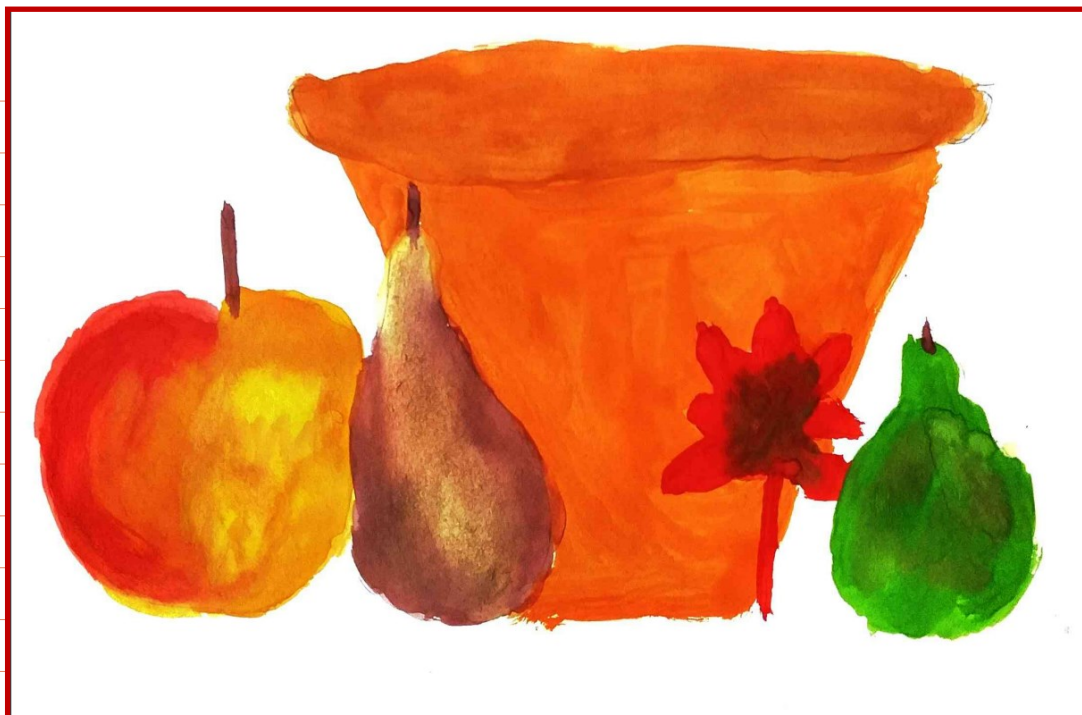
Poslední den jsme se sbalili a uklidili pokoje. Když jsme měli hotovo, měli jsme ještě krátký program s paní Pájou. Po dvou hodinách jsme šli čekat na vlak, který ale nepřišel, tudíž jsme jeli autobusem, což jsme si opravdu moc užili.

Linda

Foto: L. Filip

Podzim

Barbora Rysová, 7. C

Vlastivěda v 5. C

Dnes jsme neměli běžnou vyučovací hodinu. Hráli jsme „Divadlo“.

Scénky z české historie. Děti si pro dramatizaci vybraly události z dějin naší země a velmi úspěšně a zdařile sehrály například husitskou bitvu, nebo zavraždění pánovníka ve Staré Boleslavi. Všichni si dnes svá vystoupení užili.

Mgr. Jana Kovářová

Foto: J. Kovářová

Vařili jsme krampoblouch

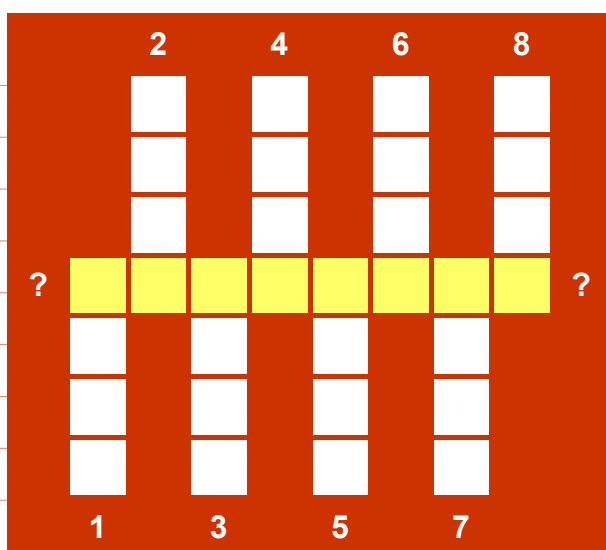
Na výrobu budeme potřebovat:	Jako pomocníky potřebujeme:	stupně přiléváme šamské mléko. Než se naše hmota rozpustí v mléce, ušleháme sníh z dračího bílku, ten pak vlijeme do těsta a dáme do mixéru na 3000 otáček za sekundu. Při mixování vsypeme magický prášek, extrakt z kraví rostliny a medový cukr. Těsto vyndáme a dáme do formy. Na dně formy dáme slzný karamel a nad něj rozmixované bobule. Pečeme 3 hodiny na 60 stupňů. Pote vyjmeme z troby a můžeme servírovat.
♦ 5 hrstí bobulí z krampoblouchu (teď je nejlepší sezóna sklizně)	válec (může být dřevěný, ale lepší je z kostí) Jdeme na to!	
♦ 3 dračí vejce čerstvá	Ze všeho nejdříve si umyjeme bobule, protože nevíme, kde všude byly. Když je pečlivě umyjeme, dáme je stranou a začneme připravovat těsto. Vysypeme mouku na podložku a uděláme z ní	
♦ 500ml šamského mléka		
♦ 1 lžice kostní mouky		
♦ 2 lžice extraktu z kraví rostliny	sopku, do které klepneme 3 dračí žloutky, bílky si necháme. Hmotu rozehňácáme a dáme do misky, kam popokud jsme nudní)	
♦ 3 šálky medového cukru		
♦ 8 kostek slzného karamelu (nebo slaného, pokud jsme nudní)		

Vanesa, 9. C

Trocha podzimní poezie

Prázdniny jsou dávno pryč,	koncem ledna
jestli chceš, tak klidně křič,	budeš plakat.
až na Tebe vezmou bič.	Změň rychle svou taktiku,
Škola už je v plném proudu,	češtinu i matiku
neopouštěj rodnou hroudu.	musíš mít v malíku!
Jestli však jsi líná kůže,	Těž ostatní učivo
nikdo Ti tu nepomůže,	vo
i kdybys mu dával růže.	koukej zvládnout, „nádivo“!
Jak nebudeš řádně makat,	EM

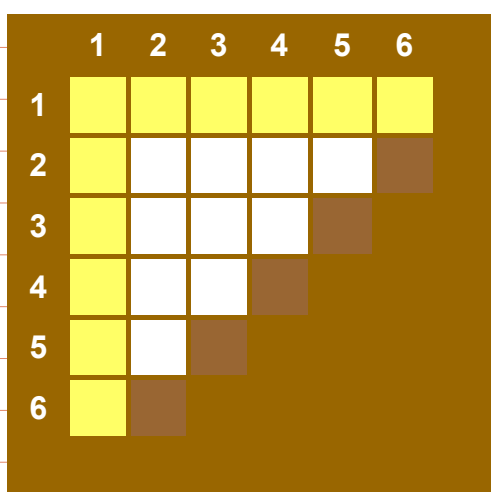
Spojené hřebenovky

Legenda:

- 1 – část chodidla
- 2 – koření
- 3 – hlavní myšlenka
- 4 – opeřenec
- 5 – horní končetina
- 6 – naplněná
- 7 – otvor (jáma)
- 8 – praská

Roháček

Legenda:

- 1 – TAJENKA
- 2 – divadelní hra
- 3 – bezhrbý velbloud
- 4 – domácí Emilie
- 5 – ukazovací zájmeno
- 6 – předložka

Podzimní pranostiky

Je-li říjen ještě zelený

bude leden velmi studený.

Má-li strom na podzim květu,

dosáhne zima až k létu.

Když dlouho listí nepadá,

tuhá zima se (viz tajenka hřebenovek).

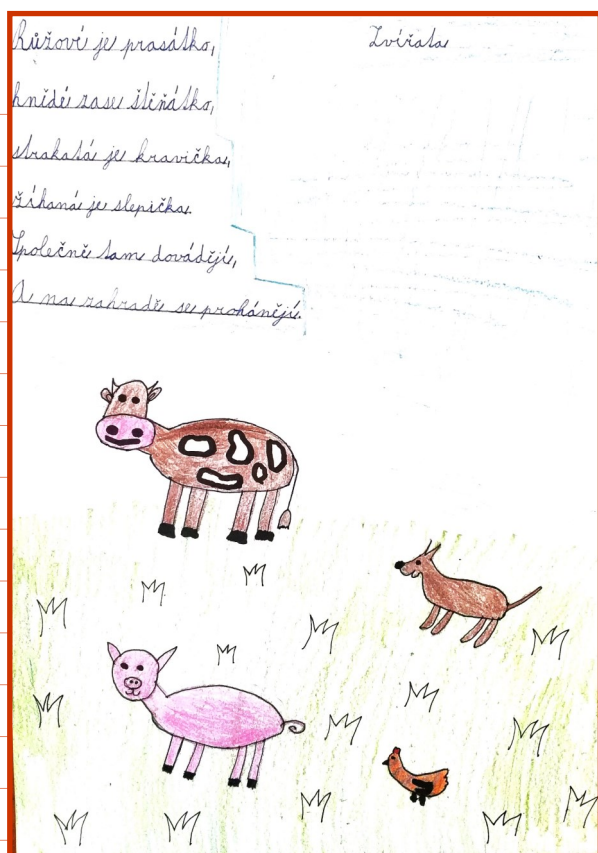
Divoké husy na (viz tajenka roháčku),

Konec je babímu létu.

Práce žáků 4. D

Práce žáků 4. D

M. Chaloupková, 4. D

E. Vavrušková, M. Chaloupková, 4. D

KOMIKS vytvořil Marek Bláha

JAZYKOVÝ KOUTEK

Ich

Ich heiße Elen Kiewegová.
Ich bin dreizehn Jahre alt.
Ich wohne in Vodňany, und ich komme aus Tschechien.
Ich lese gerne. Mein Lieblingsbuch ist Psychoanalysis.
Meine Lieblingsfarben sind schwarz und weiß.
Ich spiele Ukulele und ein bisschen Klavier.
Ich mag Erbsen und Fisch nicht.
Ich bin in der zweiten Klasse.
Meine Lieblingsfächer sind Geschichte und Englisch.

 Ich
 meine Schule
 Ich

ICH

Ich heiße Alice.
Ich bin dreizehn Jahre alt.
Ich wohne in Vodňany.
Ich komme aus Tschechien.
Ich mag Bienen.
Ich spiele Fußball.
Mein Hobby ist Kochen und Tanzen.
Ich akzeptiere auch gerne und alle.
Ich habe eine Katze.
Sie ist fünf Jahre alt.
Mein Geburtstag ist im April.
Ich habe beide Grandmamas, ihre Namen sind Kocni und Andrea.
Ich mag F.A. sehr.

 Ich, Kocni und Andrea.
Meine beide Grandmamas.

 Biscari und Charles Lulac.

Alice Cichomí

Nad
pis

NIKOLA

ICH

Mein Name ist Nikola Urbanová und ich bin dreizehn Jahre alt.
Ich komme aus Skočice, aber ich wohne in Truskovice.
Ich male gerne und höre Musik.
Mein Lieblingschauspieler ist Tom Holland.
Meine Katze heißt Max.
Ich putze nicht gerne, aber ich bastele gerne.
Ich esse keine Pilze, aber ich mag Erdbeeren.
Mein Lieblingstier ist die Katze.

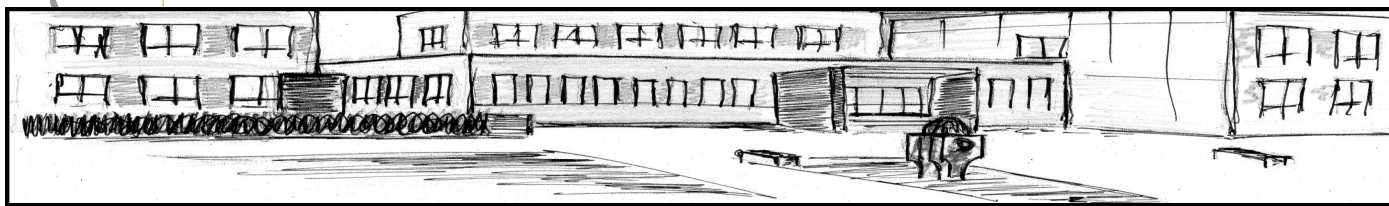

Ich

Ich heiße Adéla.
Ich bin vierzehn Jahre alt.
Mein Hobby ist Tanzen.
Ich reise auch gern.
Ich mag die Hunde.

Ich habe zwei Nichten.
Meine Katze heißt Špunt.
Ich gehe gerne mit meinen Freunden aus. Mein Lieblingssach ist Mathe.

 Špunt
 Laura

Redakční rada:

- ♦ Mgr. Jana Vršecká
- ♦ Ondřej Bláha

Na vydání spolupracovali:

- ♦ Žáci 9. C, D
- ♦ Žáci 1. A
- ♦ Žáci 4. D
- ♦ Žáci 8. C, D
- ♦ J. Kovářová
- ♦ L. Filip
- ♦ M. Špačková
- ♦ J. Kalianková
- ♦ E. Marková
- ♦ D. Petrášová
- ♦ G. Nováková
- ♦ D. Soukupová

Časopis vychází jako občasník 4x do roka. Na nákladech se podílí škola. Jednotlivá čísla se distribuují zdarma do tříd a zároveň je každé číslo umístěno na web školy.

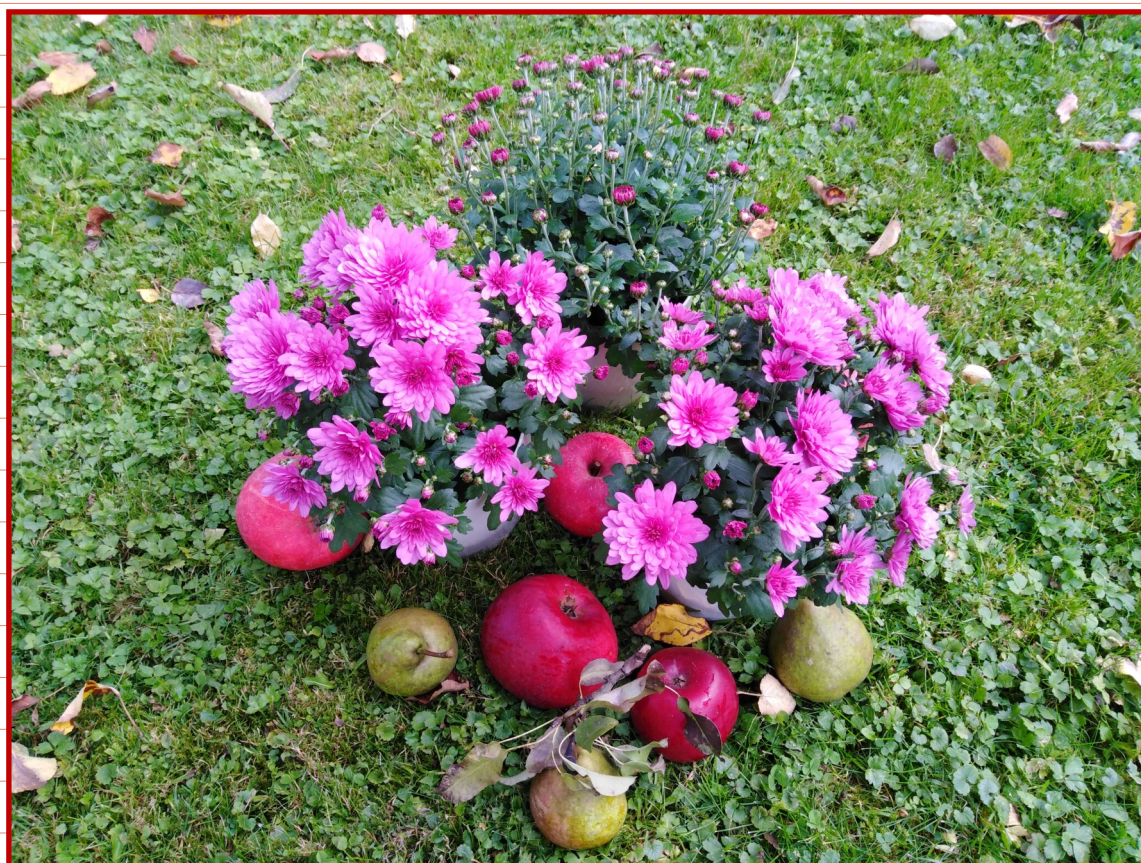

Foto: D. Soukupová